

HSL2

HLAS STUDUJÍCÍHO LIDU

Novinky
Horoskopy
Soutěž
Rozhovory
Fejeton
Recenze

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

s prvními teplými dny konečně přichází i chuť do života. Když můžeme být venku až do osmi a stále si užívat slunečního svitu, všechno se zdá být o něco jednodušší. I škola. Najednou už to nejsou jen hromady sešitů a testů, ale i smích o přestávkách na dvoře, první zmrzlina cestou domů a pocit, že léto už není jen sen. Maturity a přijímačky jsou za námi, však rozvrh se ani zdaleka nevrací do původní podoby. Čekají na nás exkurze, výlety, workshopy a plno zážitků, díky kterým se oprostíme od naší každodenní rutiny. Teď ovšem stále ještě sedíte zavřeni ve škole, a tak si najděte klidné místo, otevřete časopis a nechte se na chvíli unést. Nezapomeňte se také zapojit do soutěže o Papity!

Paulína Poulková

OBSAH

3

NOVINKY

Kávovar
Fake masopust
Nový školní web

6

ROZHOVORY

S paní učitelkou Struhárovou
Historie Bigy

9

RECENZE

Film Vlhy

11

FEJETON

Tragédie povinné četby

12

HOROSKOPY

Co vás čeká?

13

CIZOJAZYČNÉ LUŠTĚNÍ

Hádej učitele
Přesmyčky

VÝHERCI Z MINULÉHO ČÍSLA

V letošním druhém čísle HSL2 jste se mohli zúčastnit soutěže o Papity vyluštěním přesmyček. Své odpovědi jste mohli hodit do krabice ve školním klubu, ze kterých jsme následně vylosovali výherce se správnými odpověďmi. Všem výhercům gratulujeme!

Výherci:

Emma Wertzová
Christian Wertz

KÁVOVAR OD PARLAMENTU

Už pár týdnů od minulého čísla časopisu uplynulo a stejně s nimi několik schůzek školního parlamentu, jejichž hlavními otázkami byly „fake“ masopust, nový vizuál školních stránek a zpráva o automatu na kávu, který je nově na naší škole.

Když zapátrám v hloubi své paměti, uvědomím si, že automat na kávu se oficiálně ve školním parlamentu začal řešit už před rokem, avšak teprve letos se i díky nemalé zásluze vedení podařilo projekt zrealizovat. Hlavním problémem s kávou na škole byla Pamlsková vyhláška a školský zákon, podle kterého na školách pro žáky povinné školní docházky nelze dělat reklamu a prodávat potraviny, které nesplňují podmínky Pamlskové vyhlášky – například nesmí obsahovat kofein. Nakonec se tento problém vyřešil upozorněním u kávovaru, kde je napsáno, že káva není určena studentům nižšího gymnázia.

Za pomoci karty (hotově platit nelze) si můžete koupit espresso, cappuccino, latte a další nápoje. Kdo má radši kávu sladší, může si do ní přidat vanilkový sirup – a kdo ví, třeba se nabídka sirupů v budoucnu rozšíří. Ani žáci nižšího gymnázia nemusí zoufat – pro ně je v nabídce kakaový nápoj a mohou si také vybrat z nabídky čajů u kávovaru.

Tak snad jsme vás za školní parlament mile potěšili a snad ještě pár věcí do konce školního roku společně s letošním posledním číslem časopisu stihneme udělat

FAKE MASOPUST

Každý rok, den před Popeleční středou, se slaví masopust, a naše škola tradičně pořádá průvod jednou za dva roky. Tato událost je vždy spojena s občerstvením a přehlídkou nejrůznějších kostýmů. Protože však průvod proběhl již minulý rok, letos se původně nic organizovat nemělo. Nakonec nám to ale přišlo jako veliká škoda, a tak padlo rozhodnutí uspořádat takzvaný Fake masopust.

I když se letos žádný průvod nekonal a museli jsme se obejít i bez tradičního občerstvení, studenti i učitelé si mohli obléknout originální kostýmy a užít si tak alespoň část masopustní atmosféry. Všichni se pak o velké přestávce sešli v aule, kde se mohli zúčastnit soutěže o nejlepší převlek. Hlasování probíhalo na instagramovém profilu Bigy, kde si každý mohl vybrat svého favorita.

A jak to dopadlo? Nejvíce hlasů získal kreativní kostým "Netflix and Chill", jehož autoři Kryštof Ludvík a Štěpán Douša si za svou nápaditost odnesli menší cenu. Samozřejmě ale děkujeme všem, kteří si dali práci s přípravou svých kostýmů a zapojili se do této netradiční oslavy masopustu.

Edita Adámková

NOVÝ WEB

bisgymbb.cz

Zajisté jste zaregistrovali, že nám kuchtíci ajťáci uvařili nový web. Když jsem ho viděl poprvé, tak se mi z něj udělal stejně příjemný pocit, jako když jsem viděl náš pokoj na školním výletě, který lze popsat jedním slovem „pomoc“.

Potěšilo mě, když jsem si přečetl dotazník, ve kterém na web studenti reagovali, a zjistil, že nejsem jediný, komu to s tím minulým webem připadá jako rozdíl mezi trabantem z východního Německa a mercedesem ze západního. Lidé v něm píšou například, že jim připadá nesmyslná kombinace modré, fialové a oranžové. Naprosto s nimi souhlasím. Design se nelíbí téměř nikomu a zcela upřímně se není čemu divit. Dle mého názoru nevypadá dobře ani samotná fotka školy na webu a ptám se, byl takový problém udělat pár kroků dozadu, aby byla fotka alespoň rovná? V případě že by to problém byl, dala by se alespoň stáhnout nějaká fotka na kterou nejsou autorská práva. I tak je ale pravdou, že fotka patří ke zdařilejším částem webu. Ani změna loga, které se používalo tak dlouho, mi nepřipadá zcela smyslná a opět nejsem jediný. Dostáváme se také k otázce peněz, protože zadarmo se tento web asi nevytvořil a sice to nemohu vědět zcela přesně, ale řekl bych, že stál docela značnou sumu. Rozhodně je ale mnohem horší než ten starý, takže to vlastně byly vyhozené peníze.

Abych to tedy uzavřel, změna nemusí být vždy k lepšímu, což mi může dosvědčit i historie, ale to sem nepatří. Každopádně oceňuji, že se pokusili udělat nový web, ale když vidím výsledek, je jasné, že by bylo lepší se do takového projektu nepouštět, samozřejmě se najdou i nějaké pozitivní věci (např. možnost vyhledávání na webu), ale rozhodně jich není mnoho a samozřejmě mohlo to dopadnout mnohem hůř. Nemuseli jsme mít také žádný, takže asi můžeme být rádi, že máme aspoň něco i když to teda má od dokonalosti asi stejně daleko jako moje angličtina. A tak si prostě myslím, že by se určitě vyplatilo raději nechat starý web a ušetřit peníze, které ten web stál, na něco, co by ocenilo více lidí zejména studenti.

Ondřej Bedrna

POZNEJTE LÉPE NOVÉ UČITELE

Série poznejte lépe naše nové učitele se nevyhnutelně blíží ke konci. Ti z vás, kteří četli předchozí články, určitě vědí, kdo je čeká teď. Naší novou angličtinářkou je paní učitelka **Pavλίna Struhárová**. Neváhali jsme a zeptali jsme se jí na pár zajímavých otázek jako každého z předchozích učitelů.

CO JE SUPER NA ANGLIČTINĚ?

No angličtina je super jazyk asi protože je univerzální. Dorozumíte se s ní po celém světě a většina národů se učí právě angličtinu. Kamkoliv přijedeš, tak se s ní domluvíš, třeba s domorodci v buši. To je na ní to skvělé. Ne že by jiné jazyky nebyli fajn, ale angličtina má obrovskou výhodu v univerzalitě. To je i důvod, proč jsem si ji vybrala. Na základní a střední škole jsem dělala i němčinu a zjistila jsem, že když umí člověk jeden jazyk líp nebo hůř, tak může být i lehčí se s rodilým mluvčím v Německu domluvit anglicky. Vždycky mě na ní bavilo, že není biflovací předmět, kde se musíte naučit hromadu informací, abychom je pak po písemce vypustili. Za to se učíme nějakou dovednost, kterou budeme většina celoživotně využívat. Z větší části je prakticky zaměřená a taky různorodá.

JE NĚCO, CO MAJÍ VŠICHNI ANGLIČTINÁŘI SPOLEČNÉHO?

Nevím, jestli tohle mají angličtináři odlišné od jiných jazykářů, ale my, když žertujeme, tak většinou přímo v tom jazyce. Kolikrát vtipy vzniklé nevhodným překladem anebo doslovným překladem, co by se doslovně překládat nemělo, tak z toho vzniká humor. O tom si nezažertuje s někým, kdo angličtině nerozumí. Vlastně jsme všichni trhlí tím stejným směrem.

KOČKY, NEBO PSI?

Určitě psi. Rozhodně a jedině psi. Měla jsem obojí, ale pes je dobrá duše, která ze mě vyloudí všechno. I kdybych umírala hladu, tak to dám nakonec psovi. My máme psa, je to miláček a nedokážu si bez něj představit život. Takže jak se říká: Pes je nejlepší přítel člověka.

Valérie Šubrtová

HISTORIE NAŠÍ ŠKOLY

Chtěli jste se někdy přenést časem o třicet let zpátky a podívat se, jak to tu dříve vypadalo? Já se vám to dnes pokusím trochu přiblížit pomocí 2 rozhovorů.

Nejdříve se ptáme Mgr. **Vítěslava Kutíka**, který je věrný BiGy od samého začátku.

Přijde Vám, že se BiGy hodně změnilo?

Na BiGy se toho za těch 33 let změnilo hodně. Začínali jsme napřed přízemím. Zbytek učeben patřil pedagogické fakultě a během let jsme postupně zabírali patra. Mimochodem to byla doba, kdy se tady nezvonilo, aby si univerzita nestěžovala. Navíc máme Kostku, která tenkrát patřila pedagogické fakultě katedře historie. Takže se to tu kompletně změnilo – vybavení tříd, například dataprojektory. Mimochodem i hřiště, já pamatuji asfalt.

Na co nejradši vzpomínáte?

Asi začátky BiGy, protože se tu všichni znali a ta škola byla první dva, tři roky takovým společenstvím, a poté se to změnilo v klasickou školní instituci. Také musím vyjádřit obdiv tehdejšími rodičům našich žáků, protože měli důvěru ve školu, která neměla tradici, vznikala, teprve se profilovala. A ještě na školní výlety.

Je něco, co vám tu teď chybí?

Spíše ne. Vyvíjíme se k tomu lepšímu, takže že by něco chybělo, nedá se říct. Možná jen – dřívější ročníky byly odolnější – nehroutily se, protože se mají něco učit, nebo když jsem na hodinách češtiny promítal část nějakého zfilmovaného díla, tak se nevymezovaly proti z jejich pohledu problematickým částem. A také někteří kolegové, kteří z různých důvodů odešli jinam. Mimochodem jeden z těch našich kolegů to dotáhl i do diplomacie, myslím, že byl i náměstek ministra zahraničí, tady učil francouzštinu a ve třídě 214 ručně namaloval mapu Francie.

Co vám přišlo lepší dříve a co naopak dnes?

To je velice subjektivní, protože se mění i generace žáků, dříve byly ovlivněné výchovou za socialismu, nynější ročníky vyrostly ve svobodě a jsou aktivnější, umí se víc ozvat. Ty první ročníky mně ale připadaly více cílevědomé, od sexty se tvrdě připravovaly na obor, který chtěly studovat. Je pravda, že za posledního ředitele šla škola razantně nahoru, protože pan ředitel Vojáček přišel s vizí školy a povedlo se mu to.

Napadá vás ještě něco? Nějaká oblíbená vzpomínka/zážitek?

Něco zajímavého? Asi kam to naši žáci dotáhli, měli jsme právníka v Bruselu, na různých ministerstvech máme studenty, řada z nich jsou úspěšní právníci, lékaři, ale třeba někteří působí i ve školství a vzpomínají na BiGy. Koneckonců si praxe odbývají u nás, anebo se dokonce i vrací, například paní kolegyně Smrčková. A co se mi na této škole líbí je ten duch, taková ta příjemná atmosféra, která tady je. Musím také ocenit možnosti vycestovat do zahraničí třeba na Erasmus+, protože to umožňuje seznámit se se světem, procvičit jazyk, podívat se, jak vypadá jiná kultura, nebo i kuchyň. Prostě vykuknout z těch našich pohraničních hor a podívat se někam, to chválím. Zajímavé jsou vánoční besídky, které tu jsou skoro od začátku. Dokonce na nich vystupovala Pavlína Štorková, absolventka první osmileté třídy, která je teď herečkou Národního divadla. A čím se asi odlišujeme od jiných škol je, že se maturitní vysvědčení předává v kostele „za hřmění bubnů a varhan“ jak já říkám, ale pokud vím, tak je to specifikum i jiných církevních škol, ale tady v Hradci jsme jediní.

A pro porovnání pohledů vám představuji bývalou studentku, maturantku z roku 2005, **Radku Rückerovou**. Jak vzpomíná na svá studentská léta?

Z doslechu – přijde ti, že se BiGy hodně změnilo?

Co tak občas kouknu na stránky, tak mi přijde, že se změnilo hodně, už jenom tím, jak se vybudovala kostka se speciálními učebnami.

Na co nejradši vzpomínáš?

Na tu komunitu. Tehdy nejmenší gympl v Hradci, lidi si byli blíží, nebylo to tak úplně anonymní. Ale i celkově na tu atmosféru, přišla mi skvělá.

Chtěla by ses na BiGy někdy zase podívat?

Určitě bych chtěla. Víím, že jsou dny otevřených dveří, ale nějak se o termínu dovím, když je po něm nebo už tam něco mám, takže se mi nikdy nepodaří se tam dostat. Ráda bych si prošla kostku, protože to by mě zajímalo, jak vypadá. My jsme právě kvůli absenci kostky chodili do tříd do Orlovny, kde jsem ve čtvrtáku měla sama třídu, ty přechody byly docela zajímavý.

Napadá tě ještě něco zajímavého?

Já se přiznám, že díky tomu, že jsem první svůj prvák celkem promarodila, svůj druhý prvák, třetí i čtvrtý ročník jsem táhla individuální studium, protože zdraví bylo takový, jaký bylo, a nám BiGy vyšlo strašně moc vstříc, že jsem opakovala a nemusela jsem dělat 4 reparáty. Co bylo skvělé, že i přes mou vysokou absenci mě třída vzala. A obecně bych řekla, že mám spíš střípky a osobní věci. Možná jen, že jsme s bývalým ředitelem, panem Němečkem, jezdili pomáhat do Krňovic do skanzenu na kole. Jelikož celý svůj život bydlím v Třebechovicích a do skanzenu to mám blízko, vždycky jsem se ptala, jestli bych mohla jet odsud a vždy mi vyšel vstříc.

Adéla Cihlářová

VLNY

režie Jiří Mádla

„Film, který vzdává hold obyčejným lidem s neobyčejně velkou statečností, plný emocí!“

Takové byly ohlasy na český film Vlny, který zavítal do kin bezmála rok zpátky.

Vlny byly od svého vydání absolutním hitem a není se čemu divit. Jiří Mádla v roli režiséra a scénáristy odvedl úžasnou práci a jeho dílo bylo oceněno Českým lvem a mnoha dalšími cenami. Úžasný výkon ale nebyl jen na straně Jiřího Mádl, skvělé herecké ztvárnění hlavní postavy Tomáše Havlíka předvedl Vojtěch Vodochodský nebo v roli šéfredaktora Milana Weinera zazářil Stanislav Majer. Přes svůj úspěch je možné, že jste se s Vlnami ještě nepotkali. Tak si je pojďme představit.

Foto: puredistrict.cz

Historické drama, zasazené do období pražského jara až po vstup vojsk Varšavské smlouvy na naše území, vypráví příběh redaktorů z Českého rozhlasu, kteří bojovali za svobodu Československé republiky. Vše začíná rozeznáním studentského protestu před Pražským hradem, kterého se účastnil Tomášův bratr, a Český rozhlas z této drastické události nezapomněl pořídit záznam. Je vyhlášen Weinerův konkurz, na který se omylem dostane i Tomáš, ten je nakonec přijat do funkce technika a jeho svět nabírá nečekaných obrátek. Politická situace v Československu se vyostřuje. Jelikož redakce rozhlasu nepřestává vysílat, došlápne si na ně tajná policie. Ta si vyhlédne nejmladšího z redakce – Tomáše. Tomu vůbec nehraje do karet, že jeho bratr je součástí odporu proti současnému režimu. Tomáš musí učinit těžké rozhodnutí mezi pravdou a svojí rodinou. Tajná policie jako by věděla všechno, co se v redakci špitne, všem dojde, že je mezi nimi někdo, kdo s ní spolupracuje. Situace stále graduje a vše vyeskaluje večer 20. srpna 1968. Tomáš je povolán do kanceláře Ústřední správy spojů, kde mu je sděleno, aby odvysílal zprávu o pomoci vojsk Varšavské smlouvy v boji proti fašismu na našem území. Tomáš se rozhodne pro svůj národ a vydá se do rozhlasu, v němž rozpoutá zuřivý boj za pravdu a redakce začne vysílat o reálné situaci – jak se vojáci valí do budovy Českého rozhlasu, aby zastavili relaci.

Jak to všechno skončilo asi všichni víme. Přes snahu redakčního týmu Vln a mnoha dalších hrdinů, komunistický režim na našem území panoval dalších třicet let. Vlny nádherně ukazují, jak těžká byla doba našich prarodičů, a nejednou můžeme vidět, jak těžké bylo rozhodování mezi vlastí, rodinou a přáteli. I možná kvůli blízkosti tohoto tématu k srdcím mnoha Čechů sklidily Vlny takový úspěch. Po zhlédnutí tohoto filmu většina diváků odcházela z kina se slovy „Jsme s vámi. Bud'te s námi.“ v hlavě a nostalgickou vzpomínkou na dobu, kdy tu většina z nás ani nebyla. O tom, jaký film vlastně je, se v pátek 14.4 přesvědčili studenti VG.

Abyste děj filmu a veškeré okolnosti lépe pochopili, je nutné se vžít do této doby a uvědomit si souvislosti:

Po druhé světové válce se rozdělily evropské státy pod sféry vlivu vítězných mocností na tzv. západní (demokratický) blok pod sférou vlivu USA a Velké Británie, a socialistický východní blok pod vlivem SSSR (komunismus) – sem jsme spadali i my, Československá socialistická republika (dále jen ČSSR). Od parlamentních voleb u nás v roce 1946 se postupně začali dostávat k moci komunisté, kteří postupně omezovali svobodu a vše vyvrcholilo po únorových událostech 1948, kdy získali veškerou moc a v Československu zavládla totalita.

Ted' už ale k filmu „Vlny“. Začneme pražským jarem.

Pražské jaro by se dalo definovat jako politické uvolnění v ČSSR, které trvalo 8 měsíců a vneslo lidem naději v navrácení demokracie. Jak jsem již psala dříve, nějakou dobu u moci byly komunisté a tato doba nepatřila mezi nejlehčí – avšak nedalo se to srovnat s tím, co mělo následovat. To však ale předbíhám.

Když se vláda SSSR v čele s L. I. Brežněvem dozvěděla o situaci v ČSSR, rozhodla se zakročit. V půlce července se zástupci států Varšavské smlouvy sešli ve Varšavě a vymysleli plán tzv. „Operace Dunaj“ – zjednodušeně šlo o to, že nás přijedou pozdravit a zkontrolovat s tanky a s jinými obrněnými vozítky – ČSSR o ničem samozřejmě nevědělo.

Když se v ranních hodinách 21. 8. 1968 z rozhlasu ozvalo hlášení. „(...) překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky. Stalo se tak bez vědomí prezidenta republiky (...)“, většina lidí si uvědomila, že se naplnil ten nejtemnější scénář. Neboť před 12 lety se úplně to samé odehrálo v Maďarsku. Toto povstání si vyžádalo více než devatenáct tisíc lidských životů a nikdo nechtěl, aby se to opakovalo.

Co se dělo poté asi všichni víme – svaz do čela ČSSR dosadila G. Husáka a my se ocitli v náročné době komunismu. To už je ale další příběh...

Adéla Cihlářová, Valérie Šubrtová

TRAGÉDIE POVINNÉ ČETBY

Proč všichni čteme knížky na poslední chvíli?

Povinná četba, říkáte? To je neustálý a nekončící souboj mezi studenty a knihami, které se tváří, že chtějí být přečteny. Ve skutečnosti nám všem jenom komplikují život. Snad ještě nikdy se mi nepovedlo knížku přečíst s předstihem či dokonce dobrovolně a z vlastní vůle. Začínám si myslet, že taková věc je méně pravděpodobná než přílet mimozemšťanů. Každopádně se tohle zbožné přání už pravidelně objevuje mezi mými nejdůležitějšími novoročními předsevzetími – hned vedle „budu se učit včas“ a „nebudu drzá.“ Stejně jako ostatní předsevzetí vezme za své někde v půlce ledna. Ovšem přání nepřání, „čtenářák“ se musí odevzdat včas.

Naše češtinářka nám na každé pololetí dopředu zadá všechny termíny odevzdání. Člověk si říká, že má dost času. Týdny ale ubíhají a najednou se vzpamatujete a máte jeden z nich zítra donést vypracovaný a vy nemáte ani vybranou knížku. Deadline odevzdání povážlivě bliká a hrozí, že se na vás každou chvíli vrhne jako rozzuřený býk a bude vás nahánět po pokoji jako v aréně. Zděšeně se vymrštíte na posteli, ve které jste doted' úspěšně nic nedělali, a div se nepřerazíte při sprintu k počítači na stole.

Obsáhlost maturitního seznamu není příliš polehčující okolností, vzhledem k tomu, že obsahuje malé množství čtivých a příliš mnoho nečitelných knih. Takže výběr mezi nestravitelnou kombinací písmenek vyplňujících na dvě stě stran papíru či lahodnou eufonií slov do sebe zapadajících, kterou zhltnete za odpoledne, je až absurdní. Většina z nich se totiž čte dost podobně jako detektivky, po většinu času netušíte, co se v nich odehrává.

Když se po dlouhém vybírání pro jednu z nich rozhodnete, máte téměř nulovou šanci, že ji najdete doma v poličce. Protože najít knížku z maturitního seznamu doma? To je jako hledat kapra na louce. A tak nastává horečné pátrání internetem ve snaze knihu někde najít. Procházíte všechny nadějně stránky – od online knihkupectví až po pochybné odkazy slibující knihu v PDF, jež nečekaně nefungují. Nakonec se spokojíte s náhledem prvních pár stran a jazykové prostředky si cucáte z prstu. Informace o autorovi s trochou štěstí vypíšete z učebnice literatury. Zbytek možná vymlátíte ze strejdy Googla, ale většinou už se potom jen modlíte, aby učitelka nezkritizovala váš výběr autora kontextu.

Napsat děj je povětšinou ta paradoxně nejsnadnější část. Ale ani ta se neobejde bez hledání, pročítání, rešerše a improvizace. Obzvláště v případech, kdy jste knihu ani nedrželi v ruce, to bývá docela komedie. Nicméně jakmile máte za sebou tuto nepříjemnou část, zbytek se dá, s trochou šikovnosti, sepsat za půl až třičtvrtě hodiny čistého času. Záměrně opomím množství času, kdy člověk jen prázdně civí do monitoru, nebo dělá cokoli jiného, než by měl, prostě prachobyčejně prokrastinuje.

Ale nebojte, nic není nemožné. Jinými slovy, tvorba čtenářského deníku z maturitní četby na poslední chvíli se dá, bez nadsázky, kvalifikovat do skupiny skutků: Nemožné na počkání a zázraky do tří hodin! Tím se mezi námi studenty povinná četba mění v soutěž, kdo se rychleji dostane z nuly na čtenářský deník. Teď už jen zbývá zjistit, jestli mé kreativní opisování ocení i maturitní komise... nebo mě rovnou zařadí mezi zakázané autory?

Barbora Víšková

HOŘOSKOPY

Už vás nebaví obyčejné horoskopy? Jsou příliš vágní a obecné? Moc jste nepochopili, jaké je vaše znamení a proč byste ho vlastně měli znát? Právě proto jsem tu já – **nová vycházející hvězda** moderní astrologie, abych vám pověděl, co můžete ve vaší budoucnosti čekat! Já ani vy nemusíte znát vaše znamení ani datum narození. Stačí znát, do které paralelky právě chodíte!

A

V tvé třídě na Tebe čeká nečekaná láska . Holka nebo kluk to je asi fuk... Na 99,9 % sedí na protější straně třídy ve třetí řadě. Pokud sedíš uprostřed, tak tvá masivní láska sedí také uprostřed. Pokud sedíš ve třetí řadě uprostřed, tak tě na 99,9 % žádná láska nečeká . Jestliže sedíš ve třetí řadě u dveří či u okna, tak bych ti doporučil se připravit na nával milostných dopisů...

B

Největší změna tě čeká ve tvém studijním životě. V nejbližších dnech, týdnech nebo měsících tě čeká velký studijní úspěch. Nebude to však zadarmo, budeš se muset velmi, ale opravdu fakt velmi učit až do roztrhání těla. Hlavní je neusnout na vavřínech. Nic není jisté! Hvězdy říkají, že tě možná v nejbližších dnech, týdnech nebo měsících čeká velký studijní neúspěch, kterému ale nelze nijak zabránit.

G+H

Ve vaší třídě je velmi hustá atmosféra (zhruba 1,25kg/m³). Možná jste rozdělení na dvě nebo více frakcí, které spolu neúnavně bojují. Do konce školního roku (jakého roku hvězdy neříkaly) vás však čeká rozuzlení a dobrá nálada . Je ale možné, že cesta k třídní pohodě povede přes období temna , které může být i velmi dlouhé. Je však nutné vytrvat!

Vojtěch Čečka

HÁDEJ UČITELE

Staňte se detektivy a podle indicií rozpoznajte o jakého učitele se jedná. Je v tom však jeden háček - nápovědy jsou v různých jazycích, a to v němčině, španělštině a francouzštině. Uhodněte jména všech třech vyučujících a své odpovědi vhodte do krabice ve školním klubu do 5. 5. 2025 (nezapomeňte se podepsat). Soutěží se o Papity!

NJ

Er ist der einzige Mann in seinem Lehrerzimmer – alle anderen dort sind Lehrerinnen. Mit seiner Klasse plant er eine Klassenfahrt ins Ausland. Um seinen Hals trägt er immer einen Bernstein.

ŠJ

Está sentado en su despacho con el conejito. Enseña matemáticas, biología, geografía y física. A menudo lleva suéteres y camisas. Su nombre viene de un ratón.

FJ

Elle est très élégante et charismatique. Elle a des cheveux courts et roux. Elle a des lunettes en forme d'yeux de chat. Elle est très belle et parle bien. Elle a un chien qui porte le nom d'un auteur ancien.

PŘESMYČKY

Dokážete vyluštit názvy zvířat v různých jazycích? Pokud vylustíte aspoň 4, můžete se zúčastnit soutěže. Stačí vhodit lísteček se správnými odpověďmi do krabice ve školním klubu a počkat na vylosování výherců! Na lísteček napište vaše jméno, třídu a u každé odpovědi jazyk a číslo otázky. Soutěžit můžete do 5. 5. 2025 o Papity!

V němčině:

- 1) dfrpe
- 2) eelu
- 3) hcfas

Ve francouzštině:

- 1) nliap
- 2) oeulp
- 3) opna

Ve španělštině:

- 1) ecdaops
- 2) cfoanlme
- 3) rcoed

V angličtině:

- 1) tpelgi
 - 2) alcf
 - 3) olfa
- (mláďata)

Veronika Horáková

ZÁVĚREČNÉ SLOVO

REDAKČNÍ TÝM

Pavλίna Poulová 6.A (šéfredaktor)
Edita Adámková 4.A
Ondřej Bedrna 3.B
Adéla Cihlářová 2.G
Vojtěch Čečka 6.A
Veronika Horáková 3.A
Valérie Šubrtová 4.A
Barbora Víšková 2.G
Mgr. Magdaléna Olívková

Děkujeme vám za přečtení i tohoto čísla. Do konce školního roku pro Vás připravujeme ještě jedno, takže se určitě máte na co těšit. Nezapomeňte se však zapojit do soutěže o Papity vyluštěním přesmyšek nebo hádanek o učitelích. Doufáme, že jste si čtením hezky zpřijemnilí dlouhou přestávku nebo polední pouzu :)

Pokud máte ovšem pocit, že časopisu něco chybí a chtěli byste to doplnit, neváhejte se ozvat. I vy se můžete stát členy redakčního týmu.

Kde nás kontaktovat?

Přes **Teams** do chatu šéfredaktorky.

POZVÁNKY NA AKCE

ŠKOLNÍ AKCE

2.5. - 4.5.	Squadra v Německu
14.5.	Projektový den pro VG
19. - 22.5.	Workshopy pro VG (FF UHK)
30.5. - 8.6.	Expedice do Banátu
1. - 7.6.	Exkurze do Wales
23.6.	Burza učebnic VG a kvarty
25.6.	Zahradní slavnost Bigy

OSTATNÍ AKCE

24.5.	Bezva Fest - rodinný festival
7.6.	Chinaski pod lízátky (Malšovická aréna)
8.6.	Hradecká pětka - běžecký závod na 5 km
12. - 14.6.	Rock for People

VEŠKERÁ ČÍSLA HSL2

23. 4. 2025